

Inspraaktekst Serge Bode - inspraak in commissie samenleving dd. 12 november

Onlangs is mij een idee opgekomen wat gedeeltelijk zou kunnen bijdragen aan het oplossen van de op dit moment in de maatschappij heersende problematiek.

De overheid heeft aangegeven dat het volk moet gaan omschakelen van verzorgingsstaat naar participatiestaat. Dit verloopt niet vlekkeloos, kijk om ons heen, lerarentekort, vastlopende hulpverlening, ouderen vereenzaming, gebrek aan ontzag bij de jeugd voor autoriteit etc...

Wij, 30-ers, 40-ers, sommige 50-ers staan met de handen in het haar. HOE moet dat..? We hebben wel ideeën, maar de heersende problematiek is niet te omzeilen, feit is dat het zo is.

Er is een leeftijdsgroep die dat denk ik wél weet.

Onze ouderen, de leeftijdscategorie van 65 tot 80 (en ouder) hebben na de oorlog het land opgebouwd, hand in hand, samen, voor elkaar. Deze mensen weten hoe. Deze mensen hebben kennis en ervaring.

Met mijn idee ben ik de laatste dagen de straat op gegaan en heb dit voorgelegd aan medemensen uit deze leeftijdscategorie, de positieve reacties (ook toen ik vroeg of deze personen zich kosteloos wilde inzetten!!) die ik kreeg hebben mij ertoe gezet om niet alleen mensen op straat te benaderen maar ook scholen, de politiek (de gemeente Zevenaar) en ook daar krijg ik positieve reacties, mensen hebben er oor voor, denken mee, verwijzen door naar overkoepelende instanties en noem maar op. Iedereen denk mee en iedereen vindt het positief. Kortom Alle Hens Aan Dek.

Het idee:

Als ik mijn zoontje naar de oppas breng, opa en oma, houden hun toezicht op zijn welzijn. Ze zien toe als hij in hun tuin speelt, zijn broodje eet, aan het klimrek hangt, ze lezen een boekje met hem, vertellen wat goed en fout is... en ga zo maar door.

Gezien het lerarentekort zouden deze mensen, met name de vrouwen, een zeer waardevolle bijdrage kunnen leveren in het onderwijs. Denk aan zaken als schoolplein toezicht, middageten, sport en spel ondersteuning, leeslessen en de normale opvoedingstaken zoals aangeven wat goed en slecht is. Allemaal taken waar nu kostbare tijd van leerkrachten in zit.

Als het onderwijs en het volk door de overheid meer gestimuleerd wordt (campagne) dat deze basale taken gestructureerder en vaker overgenomen mogen worden door deze zeer benutbare doelgroep, kunnen de leraren meer tijd besteden aan hun gespecialiseerde hoofdtaak waarvoor ze als (betaalde) leerkracht op school aanwezig zijn.

Maar we moeten niet vervallen in een regeltjes land en deze welkome benutbare inzet gaan vragen om papiertjes en EVC-tjes want ik heb mijn ouders of schoonouders ook nog nooit gevraagd naar een ervaringscertificaat, u wel toen u uw kinderen bij uw ouders of schoonouders dropte, nee hé...dat vertrouwen was er gewoonweg.

Dit idee heeft meerdere bijkomende voordelen:

- Bevordering van de participatie.
We brengen de jongste laag van de bevolking in contact met de (bijna) oudste, veel van wat daar tussen zit komt hierdoor eerder met elkaar in contact, dit bevordert de overgang van het participatieproces, breng mensen in contact.
- Terugdringen van ouderen vereenzaming
Ouderen vereenzamen minder, blijven actiever in de maatschappij en behouden zo of bouwen verder aan hun sociale netwerk.
- Opbouw van respect voor gezag
De kleuters/peuters krijgen hierdoor eerder weer respect voor gezag, "opa's en oma's" hebben nu eenmaal meer aanzien, daar wordt naar opgekeken, dus ook eerder wat van aangenomen. Wij als ouders zijn vaak beide aan het werk hebben minder grip op de opvoeding, minder dan vroeger en dat werkt door in die kinderkopjes. Maar de agent op straat, de buschauffeur, de kassamedewerker, de leraar, hebben allemaal de leeftijd van de papa's en de mama's waar tegenwoordig nu eenmaal minder van wordt aangenomen.

Ik als ouder van mijn nu bijna 7 jarige zoontje verbaas me al 5 jaar over het feit dat school tegenwoordig zo'n marginale rol speelt in de opvoeding / maatschappij.

Ik ben van mening dat als de overheid hier meer op aan stuurt en de regels versoepeld voor scholen om deze, nogmaals, zeer benutbare, kosteloze hulp in te zetten, dit op de lange termijn een groot voordeel zal zijn voor onze maatschappij. Ook ben ik van mening dat scholen meer middelpunt van de samenleving horen te zijn.

Koppel hulpverlening aan scholen, maatschappelijk werk vanuit de school (het schoolgebouw). Breng mensen bij school bij elkaar.

Uiteraard is dit niet binnen 1 week geregeld en heb je na 6 maanden resultaat, dit zal een process van jaren zoniet van decenia zijn... maar het is nu tijd... Alle Hens Aan Dek.